

בית משפט השלום בירושלים

20 פברואר 2024

ת"פ 25096-03-20 מדינת ישראל נ' חן

מספר פל"א 173144/2019

לפני כבוד השופט פאול שטרק

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם אמיר חן ת"ז 039430806

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יהונתן יודיץ
ב"כ הנאשם עו"ד שאול עזרא בשמו של עו"ד עירוני
הנאשם

פרוטוקול

בית משפט מקריא לצדדים את ההחלטה.

החלטה

הסדר טיעון

1. בפני בית המשפט בקשת הנאשם לביטול הרשעתו בעניין דנן. ביום 7.11.22 הצדדים הודיעו על הסדר טיעון לפיו יוגש כתב אישום מתוקן, והנאשם יודה בעובדות ויורשע בגין העבירה מיוחסת לו: עבירת חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין התשל"ז – 1977 (להלן: **חוק העונשין**)).

מוסכם בין הצדדים שהנאשם יישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן. לבקשת ב"כ הנאשם שירות המבחן יתבקש להתייחס לשאלת עצם ההרשעה משמע: "אי הרשעה". לאחר קבלת התסקיר הצדדים יקיימו שיח בעניין העונש.

תסקירי שירות המבחן

2. הוזמן תסקיר שירות מבחן בעניינו של הנאשם. ביום 19.4.23 הוגש התסקיר הראשון, ממנו עולה כי הנאשם הסביר את נסיבות מעשה ביצוע העבירה בכך שהיה בלחץ בעבודה בעת האירוע, ואינו זקוק לטיפול שיקומי. התסקיר מציין שהנאשם מתפקד ומהווה גורם סיכון

בית משפט השלום בירושלים

20 פברואר 2024

ת"פ 25096-03-20 מדינת ישראל נ' חן

1 נמוך. ההמלצה הינה להטיל על הנאשם שעות לתועלת הציבור (של"צ). אין בתסקיר המלצה
2 ביחס לעצם ההרשעה מאחר והנאשם לא הגיש ראיות המצביעות על בפגיעה של ממש כלכלית
3 ביכולת פרנסתו.

4
5 3. בדיון שהתקיים ביום 7.6.23, טען ב"כ הנאשם שכן הובאו לעיון שירות המבחן אסמכתאות
6 שמהן עולה באופן חד משמעי כי קיימת אפשרות לפגיעה של ממש כלכלית ביכולת פרנסתו.
7 לפיכך, הוזמן תסקיר שירות מבחן משלים שיכלול גם התייחסות למסמכים אלו, וכן את
8 הנטען על ידי ב"כ הנאשם.

9
10 4. בדיון שהתקיים ביום 19.9.23 עלה שב"כ המאשימה טרם שוחח עם המתלונן/קורבן ולכן טרם
11 קיבל עמדתו בעניין עונשו של הנאשם.

12
13 5. ביום 28.8.23 הגיש שירות המבחן תסקיר משלים עם התייחסות לשאלת ההרשעה. עולה
14 מהתסקיר שהנאשם הינו הבעלים והמנהל של עסק משפחתי גדול בירושלים. ממכתבים
15 מר"ח ומשרד עו"ד המטפלים בנושאים הקשורים להפעלת העסק (נ/2 ונ/3) עולה, כי הנאשם
16 מוכר וידוע כאדם רציני, ישר ואמין. יתרה מכך, משני המכתבים עולה בנוסף כי כל הרשעה
17 תפגע קשות כלכלית בפרנסתו של הנאשם ובעסק המשפחתי שהוא מנהל. הפגיעה נובעת מכך
18 שהעסק ניגש למכרזים למיניהם ועובד מול בנקים וספקים שונים ורבים וגם בהשכרת מבנים.
19
20 לאור האמור שירות המבחן לא שלל אפשרות של ביטול הרשעת הנאשם והטלת עונש של"צ.

עמדת המתלונן/קורבן

21
22 6. בדיון ביום 14.2.24 מסר ב"כ הנאשם ששוחח עם המתלונן/קורבן. כפי שעולה מכתב האישום
23 מדובר באדם שהיה בן 71 ביום קרות האירוע, 10.4.19, שהתרחש בחניון בית החייל
24 בירושלים. המתלונן/קורבן הינו נכה צה"ל כמו הנאשם עצמו. מאז האירוע המתלונן/קורבן
25 מסר שמבחינתו כנכה צה"ל, "כולם אחים" וכי "הוא סולח ומוחל לו" (לנאשם),
26 המתלונן/קורבן הוסיף "שיש לו (לנאשם) ילדים קטנים ו(הוא) לא רוצה לפגוע בהם".

ראיות לעונש

27
28 7. מאחר ואין לנאשם עבר פלילי לא היו ראיות מטעם המאשימה.
29 8. ב"כ הנאשם הגיש את תיקו הרפואי של הנאשם (נ/1), ממנו ניתן ללמוד שהנאשם חווה
30 ניתוחים הקשורים לברך במשך לא מעט שנים, ואף ממשיך לסבול מכאבים הנובעים ממצבו
31 הרפואי. כמו כן ב"כ הנאשם הגיש שני מכתבים המוזכרים בתסקיר (נ/2 ונ/3) מטעם עורך דין
32 ור"ח שלהם קשר מקצועי עם הנאשם והפעלת עסק המשפחתי. לדבריהם כאמור, הרשעתו
33 של הנאשם תגרום באופן חד משמעי נזק כלכלי של ממש לפרנסתו.

בית משפט השלום בירושלים

20 פברואר 2024

ת"פ 20-03-25096 מדינת ישראל נ' חן

טיעונים לעונש

ב"כ המאשימה

9. המאשימה מפנה לפסיקה כפי שעולה בפרוטוקול הדן בערך החברתי למניעת אלימות ובפרט בן נהגי רכב במקום ציבורי כגון חניון. ב"כ המאשימה מתמקד בנוסף בתוצאת המעשה האלים של הנאשם שגרם למתלונן/קורבן שבר בירך (סובטכנרטי) שהצריך ניתוח.

נטען על ידי המאשימה שלמעשה מתחם העונשי הינו מאסר בפועל בעבודות שירות. במקרה של הנאשם עמדת המאשימה הינה הטלת עונש 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

ביחס לביטול הרשעה נטען שאין בעבירה ותוצאותיה כדי לשקול ביטול הרשעה ומעבר לכך לא הוכח נזק כלכלי של ממש ליכולת פרנסה של הנאשם. כמו כן, נטען כי 2/3 מנוסחים באופן כללי וללא פירוט מספק. המאשימה מפנה לרע"פ 1454/21 הדן בחומרת מעשה נאשם כעילה לדחיית אפשרות להימנע מהרשעה. ברע"פ 1235/20 קבע בית המשפט כי על הנאשם להוכיח שאין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם לבין מעשה העבירה.

ב"כ הנאשם

10. ב"כ הנאשם מפנה למצבו הרפואי כפי שעולה מ-1/נ. הנאשם הינו נכה צה"ל, הסובל בנוסף מבעיות ברך קשות. עוד נטען כי עצם מעשה הנאשם היה דחיפה, שהוא על פניו עבירת תקיפת סתם. עם זאת, ובהינתן כי אין הכחשת אחריות מצד הנאשם לגרימת חבלה חמורה למתלונן/קורבן. עם זאת, גם עמדת המתלונן/קורבן חשובה, מאחר והוא מוחל לנאשם ואינו רוצה להיות גורם פגיעה כלשהי בילדי הנאשם.

11. ב"כ הנאשם מפנה למכתבים (2/נ ו-3/נ) המתארים נזק כלכלי ממשי ליכולת פרנסתו של הנאשם ובפרט יכולתו לגשת למכרזים. כמו כן, כפי שעולה מהתסקיר מיום 28.8.23, הנאשם הבין את משמעות ההרשעה, וכי היא מכשול בפני גישה למכרזים, וכי היא תשפיע על קשריו העסקיים עם ספקים ועם בנקים, ובכך תפגע פרנסתו בהפעלת העסק המשפחתי.

הסנגור מפנה בנוסף לע"פ 9090/00 שניידרמן נ. מ"י (פורסם 22.2.01), בו מדובר במעשים חמורים מאלו המיוחסים לנאשם, אך בית משפט העליון, במבט צופה פני עתיד, החליט לבטל הרשעתו של שניידרמן. בעניינינו, נטען על ידי סנגורו של הנאשם כי יש להתמקד יותר במעשה עצמו, העולה כדי עבירה קלה, מאשר בתוצאה החמורה הלא צפויה עקב המעשה.

12. על בית המשפט לקבוע האם לאור חלוף הזמן (במקרה דנן 5 שנים), בשילוב נסיבותיו של הנאשם, נסיבות האירוע מושא כתב האישום, ונסיבותיו המשפחתיות, מצדיקות ביטול הרשעתו בהתאם לפסק דין המנחה וידוע ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל פ"ד נב(3)

בית משפט השלום בירושלים

20 פברואר 2024

ת"פ 20-03-25096 מדינת ישראל נ' חן

337, 342 (1997) (להלן: **הילכת כתב**). בטרם דיון בשאלת הרשעת הנאשם, יש להתייחס
לנסיבות הרשעתו והתסקירים מטעם שירות המבחן.

האירוע נשוא כתב אישום מתוקן

13. לפעמים מעשה ללא מחשבה תחילה גורם לתוצאה הרת גורל. במקרה מושא כתב האישום
מדובר באירוע של עימות בחניון בית החייל בין שני נכי צה"ל. הנאשם צעיר בגיל 35 בעת
האירוע והמתלונן/קורבן בן 71. לדברי הנאשם בתסקיר שירות המבחן, היה עימות בינו לבין
המתלונן מאחר שסבר כי המתלונן/קורבן כמעט דרס אותו. אז דחף הנאשם את
המתלונן/קורבן, אדם המבוגר ממנו ב-38 שנים וגם נכה צה"ל. המתלונן/קורבן נפל. אין
הצדקה למעשה זה, אך אם זאת, החבלה שנגרמה, תוצאת המעשה, לא הייתה צפויה. מדובר
בחבלה של שבר בירך שלא בהכרח היה קורית עקב הדחיפה. אין לזלזל בעצם החבלה
הנגרמה וכמובן השיקום הנדרש. כנגד יש לשים לב החבלה לא היתה בכוונת הנאשם (שאין
פוטור אותו מגרימת החבלה) ולכך שמדובר באירוע מלפני 5 שנים. לחלוף הזמן בין האירוע
לבין הטלת עונש יש משמעות.

תסקירים מטעם שירות המבחן

14. בפני בית המשפט תסקיר שירות המבחן ותסקיר משלים. מהתסקירים עולה כי הנאשם היום
מתקרב לגיל 40, נשוי ואב ל-3 ילדים, ומוכר כנכה צה"ל עקב תאונה בטירונות.
היום, הנאשם מנהל עסק משפחתי גדול, מסעדה (חברה), ולהפעלתה מחזיק גם צוות עובדים
ונוסף אף מעסיק במסעדה "נוער בסיכון" ומסייע בשיקומם.
הנאשם עובד עם משרדי עורכי דין ורו"ח שהגישו מכתבים לפיהם לדעתם עצם הרשעה תגרום
לנאשם נזק כלכלי "ניכר" מאחר ומהווה מכשול עבור העסק לגשת למכרזים שונים ובעבודה
מול הבנקים וספקים למיניהם, לרבות השכרת מבנים.

עמדת המתלונן/קורבן

יש להתחשב בעמדת המתלונן/קורבן לפיה הוא מוחל לנאשם על מעשיו, ואינו רוצה לפגוע בו
ובמשפחתו.

ביטול הרשעה

15. בס' 192א לחוק סדר דין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב – 1982 (להלן: **חסד"פ**) קובע:

"הרשיע בית המשפט את הנאשם, ולפני מתן גזר הדין ראה שיש
מקום לתת לגביו צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור, ללא הרשעה,
או לצוות כי הנאשם ייתן התחייבות להימנע מעבירה, כאמור בסעיף

בית משפט השלום בירושלים

20 פברואר 2024

ת"פ 25096-03-20 מדינת ישראל נ' חן

72(ב) לחוק העונשין, בלא הרשעה, רשאי הוא לבטל את ההרשעה ולצוות כאמור".

16. האם בפני בית המשפט אירוע חריג כאמור בפסק דין ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל פ"ד נב(3) 337, 342 (1997)? נקבע:

"ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים..."

כפי שעולה מהפסיקה, הפגיעה בנאשם כוללת בנוסף גם פגיעה כלכלית של ממש.

17. בטרם הלכת כתב נפסק, כי ניתן להגיע בגזר-דין לתוצאה של אי הרשעה "רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה" (ראו, רע"פ 432/85 גדעון רומנו נ' מדינת ישראל (21.8.85)).

השאלה היא האם מדובר "..... נסיבות מיוחדות, חריגות ויוצאות דופן ביותר תצדקנה סטייה מחובת מיצוי הדין בדרך הרשעת העבריין" (ע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ. פלוני פ"ד נד(3) 685)) בסופו של יום כפי שנקבע כבר בהלכת כתב, הימנעות מהרשעה שמורה למקרים חריגים שבחריגים (ראו: ע"פ (מחוזי ירושלים) 62626-10-17 מדינת ישראל נ' נבו (24.4.18) ע"פ 13038-09-18 (מחוזי ירושלים) מדינת ישראל נ' פיקארד (14.11.2018)).

הצדדים מפנה למקרי פסיקה שונים, ואולם החשוב ביניהם, הוא זה מטעם המאשימה רע"פ 1535/20 דוקורק נ. מ"י (פורסם 15.3.20) הקובע בפסקה 7:

קונקרטית במישור התעסוקתי כתוצאה מהותרת הרשעתו עד כדי הצדקת סטייה מהכלל, לפיו מי שאשמתו הוכחה, דינו להיות מורשע. מן הראוי לשוב ולהזכיר, כי אי הרשעה היא "חריג לכלל, שכן משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם וראוי להטיל עליו אמצעי זה רק במקרים יוצאי דופן, שבהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה" (הלכת כתב בפסקה 6 לפסק דינה של השופטת ד' דורנר). על הנאשם המבקש להימנע מהרשעה, להצביע על פגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו, אותה יש לבסס באמצעות ראיות (רע"פ 7224/14 פרנסקי נ' מדינת ישראל (10.11.2014); רע"פ 3589/14 לוזון נ' מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

20 פברואר 2024

ת"פ 25096-03-20 מדינת ישראל נ' חן

(10.6.2014). משפגיעה כזו לא הוכחה, ולא גובתה בראיות, לא מצאתי מקום להתערב בהכרעות הערכאות קמא.

מנגד, מפנה ב"כ הנאשם לע"פ 9090/00 שניידרמן נ. מ"י (פורסם 22.2.01), לפיו בבשלב הערעור על גזר דין, קבע בבית המשפט המחוזי כי היתה עילה מספקת לבטל הרשעת הנאשם, וכך נקבע בפסקה 8:

ההתלבטות במקרה זה אינה קלה. מצד אחד, עומד לפנינו המערער שביצע עבירה חמורה וראוי כי יורשע בגינה על מנת להעביר מסר ראוי למערער עצמו ולחברה, לפיו אין להקל עם מי שעובר עבירה כה חמורה. מצד שני, אין ספק כי השארת ההרשעה על כנה במקרה זה תשמש מכשול בהמשך דרך חייו של המערער ותפריע לו הן בגיוסו לצה"ל והן בחייו האזרחיים בעתיד. עומד לפנינו אדם צעיר, שנכשל באופן חד-פעמי והוא מבקש לאפשר לו לשקם את חייו בלא שההרשעה תעמוד לו לרועץ. האינטרס של המערער בשיקומו אינה רק אינטרס של העברייין ואינו רק פועל יוצא מנתינת הדעת על נסיבותיו האישיות לטובתו הוא, אלא זהו אינטרס ציבורי ממדרגה ראשונה. עניינו של אינטרס זה הוא, לתת סיכוי למי שנכשל בעבירה בנסיבות כבענייננו לחזור לחיק החברה ולהשתלב בה כאדם נורמטיבי. הסטיגמה הדבקה בהרשעה, עלולה לפגוע בכך.

בהמשך פסק הדין קבע בית משפט העליון כערכאת ערעור:

10. חוק העונשין הכיר בחרטה לפני ביצוע עבירה כמשחררת מאחריות פלילית בעבירות ניסיון שידול וסיוע. תפיסה זו אותה ביטא המחוקק בהקשרים מסוימים, יכולה להנחותנו גם בבואנו לשקול אם להרשיע נאשם המביע חרטה כנה או להסתפק במבחן ללא הרשעה.

11. לאחר ששקלנו את השיקולים האמורים ואיזנו ביניהם, הגענו לכלל מסקנה, כי המקרה שלפנינו על נסיבותיו המיוחדות, מצדיק ביטול ההרשעה. זאת לזכור, כי אם ייכשל חלילה המערער בתקופת המבחן, יוחזר עניינו לבית המשפט שיוכל להרשיעו בדין ולגזור את דינו גם בגין העבירה נשוא ערעור זה.

12. אשר על כן, אנו מקבלים את הערעור, מבטלים את ההרשעה ואת עונש המאסר על תנאי ומורים על מבחן ללא הרשעה למשך שנה מהיום ועל ביצוע 300 שעות שירות לתועלת הציבור, כפי שקבע בית המשפט המחוזי.

דיון והכרעה

18. עולה מהתסקירים שהאירוע מושא כתב האישום הוא אירוע חריג בחיי הנאשם. מדובר בנאשם נורמטיבי המפעיל עסק, אחראי על פרנסת משפחה רחבה, ואחראי בנוסף גם לפרנסת צוות עובדים, ומעבר לכך, מעסיק גם "נוער בסיכון" ומסייע לשיקומם.

19. אין להתעלם מהערך החברתי שיש להגן עליו: הרתעה מפני מעשי אלימות בציבור, ובפרט מריבות בין נהגים. במקרה דנן, בית המשפט לא זכה לשמוע את טענות המעורבים על באירוע מושא כתב האישום, ובפרט את גרסת המתלונן/הקורבן. בית המשפט ניזון מדברי הנאשם

בית משפט השלום בירושלים

20 פברואר 2024

ת"פ 25096-03-20 מדינת ישראל נ' חן

בתסקיר שירות המבחן ומניסוח כתב האישום שמתאר את מעשה הנאשם כ"דחיפה", לא
דחיפה בעוצמה אלא רק "דחיפה". אין בפני בית המשפט דבר המפנה לכוונת הנאשם לגרום
חבלה גופנית למתלונן/קורבן. לטעמי יש להתחשב בכך שלא הייתה כוונה לגרום חבלה
כלשהי. בנסיבות הקיימות בפני בית המשפט **מקרה חריג**: חלוף זמן, העדר כוונה לגרום
לחבלה שנגרמה, עצם האפשרות לנזק כלכלי של ממש לנאשם, משפחתו ואלו שמתפרנסים
ממשכורת המשולמת על ידי הנאשם באמצעות החברה, אזי ניתן לשקול ביטול ההרשעה
בהתאם לסעיף 192א לחסד"פ.

20. השאלה אינה האם ביכולת הנאשם לספוג פגיעה כלכלית ממשית ביכולת הפרנסה. אילו זאת
הייתה השאלה, אזי כבעל מסעדה, ולמרות צמצום אופק הפעולה של החברה, ניתן היה
להמשיך בהפעלת המסעדה ואולי פעילות החברה שמנהל במתכונת מצומצמת יותר, משמע:
אין יסודות לביטול הרשעת הנאשם. אולם הגישה של "ספיגה" במקרה דנן אינו תואם
הפסיקה המפרשת קנה המידה לקביעת "אי הרשעה".

21. במקרה של הנאשם יש להתחשב גם בפגיעה בפרנסת אחרים. צמצום פעילות החברה
המוזכרת במכתב מטעם עו"ד המטפל משפטית בכל הנדרש והקשור למכרזים וחוזים עם
ספקים, וכן לקשרים עם בנקים, יביא לפיטורי עובדים, ולצמצום מצב כלכלי של העובדים
במסעדה ובחברה. סביר להניח בנוסף, כי הנאשם יאלץ להפסיק להעסיק "נוער בסיכון". כל
אלו הן תופעות צפויות מעצם הרשעת הנאשם. לטעמי, אין להתחשב רק בהשלכות הישירות
על הנאשם עצמו, אלא גם ב"גלים" הנוגעים באלו שהינם תלויים בפעילות המסעדה והחברה,
שהם המשפחה הרחבה והעובדים.

22. גם אין להתעלם מגורם הזמן. מרחק הזמן מיום האירוע הינו 5 שנים. מעבר לנזק כלכלי יש
בהרשעה בחלוף 5 שנים לפגוע בשיקומו של הנאשם, משמע ההרשעה מחזירה את הנאשם 5
שנים לאחור. יש גם להתחשב נוכח חלוף הזמן בהחלשת זיקה בין המעשה ובין עונשו.

נזק כתוצאת הרשעה

23. מדובר בנאשם שהוא היום קרוב לגיל 40, הנושא על כתפיו הפעלת עסק משפחתי, ובכך הוא
נושא גם אחריות בפרנסת רבים התלויים בו. השלכות כלכליות על אלו התלויים בנאשם, הן
שיקול לביטול/הימנעות מהרשעה כפי שעולה מהלכת כתב :

"מטרת שני אמצעים אלה הינה שיקומית. ואולם, כידוע, שיקומו של נאשם - הגם
שהוא מהווה שיקול מהותי שלציבור כולו עניין בו - היינו אך אחד משיקולי
הענישה, שאליו מתווספים שיקולים אחרים הנובעים מאופייה של העבירה".

בית משפט השלום בירושלים

20 פברואר 2024

ת"פ 25096-03-20 מדינת ישראל נ' חן

24. בנוסף, שאלות חשובות נוספות נשאלות בהלכת כתב מפי סגן הנשיא (בתוארו אז) כבי השופט
לוי (ראה כתב ע' 45-344):

"א. האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם?

ב. מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה?

ג. מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד;

ד. מידת הפגיעה של העבירה באחרים; (הוספת הדגשה פ.ש.).

ה. סבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות;

ו. האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר
בהתנהגות מקרית?

ז. יחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא אחריות לביצועה? האם הוא מתחרט
עליה?

ח. משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם?

ט. השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם? (הדגשה פ.ש.).

שיקולים אלה, מבלי שיהיו ממצים, מקובלים עלי, כאחד הגורמים שיש להביאם
בחשבון בהחלטה בדבר תוצאות ההרשעה".

25. כך גם בעניין הנאשם, מדובר במקרה חריג בחייו. קיים סיכוי לכאורי של ממש להשלכות
שליליות על אחרים במשפחתו של הנאשם ואלו העובדים במסעדה ובחברה. השתכנעתי
שהרשעתו תגרום נזק כלכלי של ממש לנאשם ולאחרים התלויים בו. שילובם של חלופי הזמן
ושל הנזק הכלכלי הם גורם של ממש שיפגע בשיקומו של הנאשם. ניתן להתרשם בכברת הדרך
שעשה הנאשם בשיקומו, בה הנאשם מתמיד בהצלחת הפעלת החברה המשפחתית ובכך
שהתפייס עם המתלונן/קורבן.

26. קיימת פסיקה עניפה המפרשת את הלכת כתב, ממנה ניתן ללמוד שבכל מקרה ומקרה יש
לתת את הדעת לנסיבותיו של הנאשם כפי שהן לאור הפרשנות הקיימת בפסיקה. ניתן
להתרשם מפסק דין שניידרמן (ע"פ 9090/00) ערעור על ערכאה ראשונה בפני בית המשפט
המחוזי לעומת פסק דין דוקורקר (רע"פ 1535/20) במקרה של רשות ערעור, כל ערכאה
פעלה לפי השיקולים של אותו מקרה. משמעות הדבר שאין אחידות בפסיקה בפרשנות מה
נדרש להגדרת "..... נסיבות מיוחדות, חריגות ויוצאות דופן ביותר תצדקנה סטייה מחובת
מיצוי הדין בדרך הרשעת העבריין". מה שכן עולה מהפסיקה הוא, שבדרך כלל בית המשפט
קובע כי "זה לא המקרה התואם מקרה חריג". משמע ניתן לזהות מקרה חריג כאשר נתקלים
בו. יצוין, כי בעוד שקשה לעיתים להבחין בין מקרים שאינם חריגים, הרי שמקרה החריג
קל יותר להבחנה.

בית משפט השלום בירושלים

20 פברואר 2024

ת"פ 25096-03-20 מדינת ישראל נ' חן

27. בהתחשב בפגיעה בהליך שיקום הנאשם נוכח חלוף הזמן, מחילת המתלונן/קורבן ופגיעה כלכלית של ממש בנאשם ובאחרים התלויים בו, דבר המהווה שיקול מהותי וכבד משקל בנסיבות העניין, מקרה של הנאשם עונה לדרישות **הלכת כתב, מדובר במקרה חריג**, כפי שעולה מדברי כב' השופט לוין ובפרט לשאלה מס 4 לעיל. היום, לאחר שהנאשם הפנים את משמעות והשלכות מעשיו, התרשמתי שקיימת בו חרטה כנה, וכך גם התרשם המתלונן/קורבן בעצמו.

28. נחה דעתי שהמקרה הנדון עונה לדרישות ולתנאים שנקבעו ב**הלכת כתב** כדי לפעול בהתאם לסעיף 192א **לחסד"פ**, וכי יש מקום לביטול הרשעת הנאשם, ולאור האמור אני מורה על ביטול הרשעת הנאשם מיום 7.11.23.

ניתנה והודעה היום י"א אדר א' תשפ"ד, 20/02/2024 במעמד הנוכחים.

פאול שטרק, שופט

גמר דין

29. לאור האמור החלטתי להטיל על הנאשם העונשים הבאים:

א. על הנאשם לבצע 240 שעות של"צ בפיקוח שירות המבחן. ככל שיהיה צורך בשינוי מקום ביצוע העבודות ומועד, הדבר יעשה על ידי שירות המבחן ללא צורך בצו שיפוטי.

ב. על הנאשם לבצע את שעות של"צ בתוך 12 חודשים מיום אישור תוכנית מטעם שירות המבחן.

ג. על הנאשם לשלם פיצוי למתלונן/קורבן סך של 5000 ₪. הסכום ישולם ב-8 תשלומים החל מיום 1.3.2024 וכן בכל 1 לחודש לאחר מכן. בהעדר תשלום במועד הסכום יעמוד לפירעון מידי ויישא הפרשי הצמדה וריבית עד לתשלום המלא בפועל. יבוצע בהתאם לפרטי המתלונן בתיק בית המשפט לחילופין על פי הפרטים שנמסרו על ידי המאשימה שתמסור למזכירות בית המשפט.

בית משפט השלום בירושלים

20 פברואר 2024

ת"פ 25096-03-20 מדינת ישראל נ' חן

ד. הנאשם מתחייב להימנע מכל עבירת אלימות, בין אם מילולית ובין אם פיזית, למשך
שנתיים מהיום, במידה ויורשע בעבירת אלימות בתקופת שנתיים אלו, יהיה עליו
לשלם 3600 ש"ח.

ה. הנאשם מוזהר, כי אם לא יבצע השל"צ כנדרש, הוא צפוי להרשעתו וגזר דינו מחדש.
ו. מבוקש משירות המבחן להגיש תוכנית לאישור בית המשפט עד ליום 26.3.24. ניתן
ליצור קשר עם הנאשם באמצעות בא כוחו עו"ד מיכאל עירוני בטלפון: 050-
7926319 או במישרין עם הנאשם בטלפון: 0544992938.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י"א אדר א' תשפ"ד, 20/02/2024, במעמד הנוכחים.

פאול שטרק, שופט

הנאשם : הבנתי את ההתחייבות ואני מקבל על עצמי את ההתחייבות.